

Macierzyństwo-wielka , wspaniała ludzka rzeczywistość, tajemnica wpisana w naturę kobiety. Od wieków inspirowała wyobraźnię artystów. Książki S. Undset są pełne podziwu i szacunku dla roli matki w rodzinie, Madonny Rafaela-są pełne wdzięku i radości, emanują szczególną pogodą, która bierze się z faktu intymnego kontaktu pomiędzy matką i dzieckiem. Dzieła wielkich twórców przekazują światu prawdę, iż macierzyństwo jest powołaniem kobiety. Sferą w której najpełniej realizuje się i wyraża jej istota . Macierzyństwo jest powołaniem do miłości przez służbę dziecku,które najpierw wymaga nieustannej pielęgnacji, a następnie mądrego wychowania,które matka realizuje sercem.

Ktoś napisał, że wychowanie dziecka przez matkę zaczyna się 20 lat przed jego przyjściem na świat. Zdanie to wyraża wielką tajemnicę macierzyńskiego powołania. Zaczyna się ono wcześniej, zanim przyjdzie czas dziewczęcych pragnień i niepokojów serca. Zaczyna się przy pierwszej trosce okazanej swemu braciszкови, pierwszych łzach nad chorą lalką. Dom, rodzinę zakładają na równi ojciec i matka, ale każde z nich zgodnie ze swym powołaniem, czyni to w nieco odmienny sposób.

Matka tworzy wspólnotę rodzinną, wokół niej skupiają się wszyscy domownicy dla których to ona stwarza atmosferę ciepła, dobroci, życzliwości, zainteresowania się ich losem. Dlatego też mówi się, że tam gdzie nie ma

matki, nie ma też prawdziwego domu. Nie bez powodu nazywa się matkę sercem rodziny. Matka jest dla wszystkich w rodzinie, a szczególnie dla dzieci „portem”, „przystanią ufności i poczucia bezpieczeństwa”, miejscem ucieczki i ukrycia, po burzach i doświadczeniach życiowych. Wiemy, że dopóki żyje matka, choćby była staruszką, dopóty ciągnie nas w rodzinne strony, do rodzinnego domu. Matką nie jest się tylko przez czysto fizyczny akt rodzenia, ale o wiele bardziej przez codzienny wysiłek wypełniania zadań, jakie przynosi ze sobą powołany do życia człowiek.

Nie wystarczy dać życie, o wiele cenniejsza jest odpowiedzialność za to życie, pomoc w rozwoju życia psychicznego dziecka, pobudzenia w nim zdolności do myślenia, poznawania, kochania, poświęcania się na rzecz innych, zachwycania się wszystkim co dobre i piękne. Tego wszystkiego uczy dziecko właśnie matka, poczynając od pierwszych chwil jego przyjścia na świat. Ona jest mu najbliższa, spędza z nim najwięcej czasu, tuli je, zapewnia mu poczucie bezpieczeństwa, chroni przed bólem, samotnością. Jakie spustoszenie w psychice dziecka może czynić brak matki, można się przekonać patrząc na wychowanków domów dziecka. Chłód uczuciowy i smutek na twarzach biją z nich z daleka. W literaturze polskiej, mamy wiele portretów matek kreślonych często w wątkach biograficznych. Portrety matek to zarazem portrety duchowe piszących, to powrót w świat dzieciństwa, pod opiekuńcze skrzydła matki. To hołd dla nich. Pięknie wyrażał go Juliusz Słowacki w listach do matki. Listy te oprócz wartości literackich, poznawczych, autobiograficznych są wzruszającym studium synowskiej miłości poety.

Temat-Matka pojawia się dość często w poezji. Powszechnie znanym i najczęściej przypominanym wierszem jest wiersz Konstantego Gałczyńskiego- Spotkanie z matką;

„Ona mi pierwsza pokazała księżyc
i pierwszy śnieg na świerkach,
i pierwszy deszcz,
Byłem wtedy mały jak muszelka,
a czarna suknia matki
szumiała jak morze Czarne...

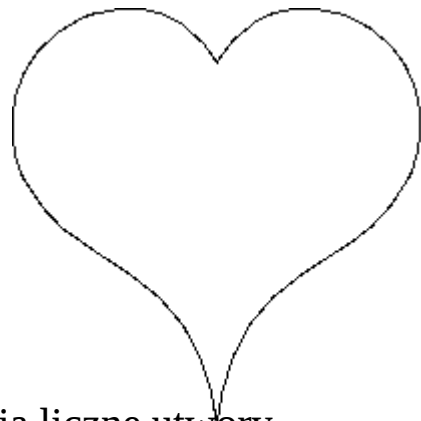

Tadeusz Różewicz w żartobliwym i pięknym „Dytyrambie na cześć teściowej” zdecydował się powiedzieć:

Były spowijane jedwabiem słów
Żony własne i żony cudze
Lecz żaden rymopis nie wyśpiewał
Pochwały tej, która jest matką dziewczyny- teściowej
To ona zrodziła naszą jutrzeńkę
O synowie Apollina
Ona jej strzegła jak żrenicy okazanej
Ona piastuje owoce naszej miłości szalonej
Wstaje w nocy cierpliwa
Przewija, przewija, przewija
Ona kaczkę upiecze z jabłkami
I zrobi faszerowanego karpia
Ona kalesony upierze, skarpetki wyceruje
I guzik utwierdzi przy koszuli
Na wiosnę pilnuje malowania izb
Trzepie dywany wietrzy materace

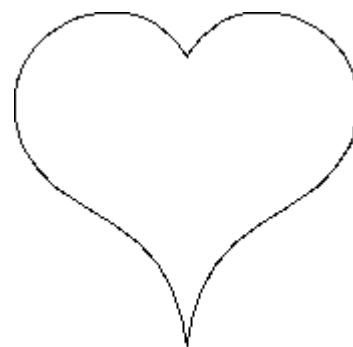
Rozlicznie nieskończone są jej małe prace...
Ona czujnie patrzy, pilnuje by nie zgasł
Płomień domowego ogniska
Kiedy trzeba miotłą odpędzi nocne ćmy
Ona oko i ucho domu
Stoi na straży szlachetnych praw i obowiązków
Kroi pieluszki dla nienarodzonego
Jest wysłańcem praktycznego życia.
Za wszystkie głupie żarciki rzezańców z pisemek humorystycznych
Za dowcipy zięciów, którzy piją (nasze kawalerskie)
Przepróście teściową starą kobietę, która wyciąga ręce
Aby się ogrzać przy ognisku domowym
Pokłońcie się do samej ziemi
Głupie konie rżące na dźwięk
Tego szanowanego imienia
I powiedzcie ludzkim głosem
„ Chodź matko do nas ”.

Miłość matki jest silna i bezwarunkowa opisują ją liczne utwory.

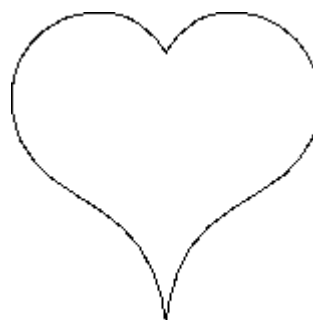
Żyjemy wśród zamętu i braku sentymentu
Tu sztuczny śmiech, tam znów sztuczne łzy
Obłuda, fałsz- to są życia gry
Miłości szczerzej nie ma, epoka kłamstw, krzywd i mąk
Nikt nie jest sobą, czas rządzi tobą
Okrutna obojętność w krąg
Jedynie serce matki uczuciem zawsze tchnie
Jedynie serce matki o wszystkim dobrze wielkich
Dać trochę ciepła umie i każdy ból zrozumie
A gdy przestanie dla nas bić, tak ciężko, ciężko żyć.

Tak niedawno nad kołyską pochylałaś twarz,
Czas upływa lat przybywa,
Życie krótko trwa...
Wybacz mammo każdy smutek, każdą jedną łzę,
Wiedz że nikt na świecie- tak nie kocha Cię...
Zostań z Bogiem- wrócę gdy mi będzie źle.

K. I. Gałczyński

Przychodzą w życiu dni powodzi
Gdy wszystko zdradza nas i zawodzi
Gdy pociąg szczęścia w dal odchodzi
Gdy wraca zło do wiary twierdź
Gdy grunt usuwa się jak kładka
Jest wtedy ktoś, kto trwa do ostatka
Ktoś, kto nie umie zdradzić- Matka
I serce jej, najczystsze z serc.

A. Antoniewicz

Oto co pisali o miłości matczynej poeci.

Mama to miękkie ręce. Mama to melodyjny głos, to chuchanie
na uderzone miejsce.
Mama to samo dobro i sama przyjemność.
Coś,co dobrze jest mieć w każdej chwili życia koło siebie,dookoła
siebie,gdzieś na horyzoncie.

M. Wańkowicz

Jedna jest miłość, która nie liczy na wzajemność, nie szczędzi ofiar, płacze, a

przebacza, odepchnięta wraca- to miłość macierzyńska.

J. I. Kraszewski

Jest na świecie taka miłość, która jest bezinteresowna i najprawdziwsza ze wszystkich- to miłość matki do dziecka. Choćby nie wiem co się stało, choćby nie wiem jak bardzo własne dziecko cię zawiodło, zraniło, to i tak będziesz je kochać ze wszystkich sił. Ta miłość jest jedną z najpiękniejszych miłości.

G. Gargaś

Wszystkim Mamom w dniu ich święta wszystkiego najlepszego bądźcie podporą dla swoich dzieci .

